

Mówione Słowo # 140

Objawienie Odkupienia

pastor Brian Kocourek

17 stycznia 2010

Efezjan 1:3 *Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas ubłogosławił w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios; (Uważajcie teraz) 4 W nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; (albo w jego obecności) w miłości 5 Przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej,*

Teraz otwórzmy nasze Biblie w **Rzymian 8:29** *Bo tych, których przedtem znał, przeznaczył właśnie, aby się stali podobni do obrazu Syna jego, a On żeby był pierworodnym pośród wielu braci; 30 A których przeznaczył, tych i powołał, a których powołał, tych i usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych i uwielbił. 31 Cóż tedy na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam? 32 On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego?*

A żeby wyjaśnić sprawę, otwórzmy również **Ew. Jana 20:17** *Rzekł jej Jezus: Nie dotykaj mnie, bo jeszcze nie wstąpiłem do Ojca; ale idź do braci moich i powiedz im: Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego, do Boga mego i Boga waszego.*

Hebrajczyków 2:11 *Bo zarówno ten, który uświęca, jak i ci, którzy bywają uświęceni, z jednego są wszyscy; (wszyscy wywodzą się z jednego, mówiąc w inny sposób – z nasienia) z tego powodu nie wstydzi się nazywać ich braćmi, Dłaczego, jeżeli on był oryginalnym nasieniem albo pierworodnym synem, wtedy jesteśmy braćmi. Więc dlaczego on obawiałby się nazywać nas tym, czym jesteśmy?*

Módlmy się. *Drogi Ojcze, czytaliśmy z Twojej Świętej Biblii Twoje Słowa, które są prawdziwe, bowiem ty jesteś jedynym prawdziwym Bogiem, a Jezus Chrystus jest Twoim pierworodnym synem, a zstąpiłeś, aby ogłosić ten zapis, kiedy Twój Duch zstąpił w dół nad rzeką Jordan, aby ogłosić: To jest mój Syn umiłowany, W którym upodobało mi się przebywać. To jest twój zapis i jest prawdziwy, a my jesteśmy świadkami tej prawdy, ponieważ także otrzymaliśmy twoje Nasienie Życia, a Twój Duch poświadcza naszemu Duchowi, że jesteśmy synami. Wiemy, że nie pomogłoby nam to, gdyby nasz duch poświadczał to Twojemu Duchowi, ponieważ cały świat – muzułmanie, Żydzi i chrześcijanie, którzy tworzą prawdopodobnie 5 miliard z 7 miliard ludzi na ziemi, wszyscy twierdzą, że ty jesteś ich Bogiem i Ojcem. Ale my wiemy, że Ty przyszedłeś do wybranego nasienia, królewskiego nasienia w tym czasie, aby przywrócić nas do stanu i pozycji, jaką mieliśmy w Tobie przed założeniem świata. Wiemy, że wybrałeś i predestynowałeś nas do przyjęcia za synów przed założeniem świata w tym samym czasie, kiedy predestynowałeś naszego najstarszego brata Jezusa, aby stał się*

barankiem, który był zabity przed założeniem świata. A więc uświadamiamy sobie, że jesteśmy predestynowani i wybrani, wybrani w tobie i to jest naszym miejscem przeznaczenia. Więc dziękujemy ci, Ojcze, za twój zamiar i plan w miłym imieniu Jezusa Chrystusa, modlimy się, amen.

Dzisiejszego poranka chciałbym rozpocząć tam, gdzie zakończyliśmy ubiegłej niedzieli – akapit 144 kazania brata Branhama Mówione Słowo jest Oryginalnym Nasieniem. W tym akapicie brat Branham mówi: **144 W naszych nie dopisaniach... Nie mówcie: "Otóż, ja zawiodłem". Nie. To nic nie znaczy. Abraham również zawiodł, widzicie. Lecz On by nie mógł zabrać Kościoła. On nie może zabić wybranych. ON was nie może pozbawić życia, bowiem wy jesteście częścią Jego Samego. Jesteście Słowem. Słowo jest w was. Ono się samo manifestuje, potwierdza się samo - miłość, radość, pokój, cierpliwość. Całe Słowo Boże, wy wierzycie każdemu z nich - ono działa, Bóg działa przez was. Widzicie, jesteście częścią Słowa, którą jest Chrystus. Byliśmy nauczani, że On jest Słowem, a my jesteśmy ciałem Jego ciała i kością Jego kości. Tutaj to macie. Teraz się do czegoś zagłębiamy.**

Czytamy Bożą obietnicę i plan dla nas w **Efezjan 1:3-4**, iż jesteśmy predestynowani do adopcji Dzieci przez Samego Jezusa Chrystusa, a w **Rzymian 8** czytamy słowa Samego Boga, który mówi, że jesteśmy przeznaczeni, żebyśmy stali się podobni do obrazu pierworodnego Syna Bożego w ogromnej rodzinie braci. Więc znamy naszą obietnicę, że mamy być podobni do Niego, i wiemy, że mamy obietnicę dotyczącą przemiany tego ciała, więc powinniśmy być najszczęśliwszymi ludźmi na ziemi, szczególnie w tym późnym czasie, kiedy każdym dniem wygląda na to, że koniec odkupienia przybliży się bardziej niż przedtem.

Chociaż nasz zewnętrzny człowiek niszczy, jednak nasz wewnętrzny człowiek odnawia się codziennie.

A wiemy, że wszystkie rzeczy współdziałają dla naszego dobra, więc dlaczego martwimy się o to, co przyjdzie? Czy nasz najstarszy Brat nie został wzbudzony z martwych dla naszego usprawiedliwienia? Mówicie: Myślałem, że On umarł dla naszego usprawiedliwienia. NIE! On umarł, aby twoje grzechy mogły zostać przykryte jego Drogocenną Krwią, żeby twoje grzeszne życie mogło zostać odkupione. Ale On powstał, abyś był usprawiedliwiony, bo być usprawiedliwionym oznacza, że nigdy tego nie uczyniłeś, a kiedy On powstał ponownie dla naszego usprawiedliwienia, to sprowadziło Jego Ducha na wierzących i ożywiło nas przez tego samego ducha, który był w Nim, a on uczynił nas nowym stworzeniem w Chrystusie.

W kazaniu **Odliczanie przed startem 62-1125** ak. 24 brat Branham powiedział: *Pamiętajcie, Bóg przez Lutra z mocą Ducha Świętego, On mógł osiągnąć przez Lutra dla kościoła usprawiedliwienie. A kiedy kościół otrzymał usprawiedliwienie, poza rzymskokatolickim wyznaniem, to zaczęło ożywiać się i zaczęło poruszać się, przez usprawiedliwienie. Bóg potrafił uczynić to przez Swoje osiągnięcie, kiedy jeden*

*człowiek stał cicho na tyle długo, aby **On mógł wyrazić Siebie** w tym, i przynieść Poselstwo dla tych ludzi.*

***Rzymian 4:16** Przeto obietnica została dana na podstawie wiary, aby była z łaski i aby była zapewniona **całemu potomstwu**, nie tylko temu, które polega na zakonie, ale i temu, które ma wiarę Abrahama, **ojca nas wszystkich**,*

***Filipian 3:9** I znaleźć się w nim, nie mając własnej sprawiedliwości, opartej na zakonie, lecz tę, która się wywodzi z wiary w Chrystusa, sprawiedliwość z Boga, na podstawie wiary,*

***Rzymian 3:22** I to sprawiedliwość Boża przez wiarę w Jezusa Chrystusa dla wszystkich wierzących. Nie ma bowiem różnicy,*

Myślcie teraz o tym, co Paweł powiedział tutaj. Nasze usprawiedliwienie nie przychodzi na podstawie tego, co czynimy, ale przez Wiarę. Wtedy to nie jest nasza wiara, ale Jego wiara, która nas usprawiedliwia. Następnie usprawiedliwienie jest dziełem Łaski, czymś, czego nie potrafimy dokonać naszymi rękami, a jest darem od Boga. Bo tym właśnie jest Wiara. Jest to coś, co ci zostało objawione.

Jak brat Branham powiedział: Usprawiedliwienie jest tym, co rozpoczyna proces życia w nasieniu, przynosząc manifestację tego, czym ono jest. Więc widzicie, usprawiedliwienie utorowało drogę dla poświęcenia, którym jest życie zmanifestowane w ciele, a poświęcenie utorowało drogę dla chrztu Duchem Świętym, aby zstąpił i przebywał w ciele, i przejął władzę nad ciałem, a chrzest Duchem Świętym utorował drogę dla samego Ducha Świętego, aby zstąpił w doskonałości, aby przebywał z nami, by był naszym Bogiem, a my Jego ludem, Jego rodziną.

Poselstwo Lutra przeszło dalej – do Usprawiedliwienia, uwalniając Życie, aby przyszło do kościoła, więc Usprawiedliwienie przyniosło życie do kościoła, a Poselstwo Wesleya dokonało oczyszczenia życia człowieka, aby Bóg mógł napęłnić je, a kiedy ludzie rozpoczęli nauczać o tym, zaczęli poszukiwać napęłnienia duchem. Gdyby nie zrozumieli usprawiedliwienia, iż sprawiedliwy z wiary żyć będzie, nie wiedzieliby, w jaki sposób przedstawić swoje ciała jako żywą ofiarę, jak Paweł powiedział nam w **Rzymian 12**. Głosiliby poselstwo legalizmu, a nie przyniosłoby nam to nic dobrego.

***Rzymian 5:15** Lecz nie tak jak z upadkiem ma się sprawa z łaską; albowiem jeśli przez upadek jednego człowieka umarło wielu, to daleko obfitsza okazała się dla wielu łaska Boża i dar przez łaskę jednego człowieka, Jezusa Chrystusa. 16 I nie tak ma się sprawa z darem, jak ze skutkiem grzechu jednego człowieka; albowiem wyrok za jeden upadek przyniósł potępienie, ale dar łaski przynosi usprawiedliwienie z wielu upadków. 17 Albowiem jeśli przez upadek jednego człowieka śmierć zapanowała przez jednego, o ileż bardziej ci, którzy otrzymują obfitość łaski i daru usprawiedliwienia, królować będą w życiu przez jednego, Jezusa Chrystusa. 18 A zatem, jak przez upadek jednego człowieka przyszło potępienie na wszystkich ludzi, tak też przez dzieło usprawiedliwienia jednego przyszło dla wszystkich ludzi usprawiedliwienie ku*

żywotowi. 19 Bo jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wielu stało się grzesznikami, tak też przez posłuszeństwo jednego wielu dostąpi usprawiedliwienia. 20 A zakon wkroczył, aby się upadki pomnożyły; gdzie zaś grzech się rozmnożył, tam łaska bardziej obfitowała, 21 Żeby jak grzech panował przez śmierć, tak i łaska panowała przez usprawiedliwienie ku żywotowi wiecznemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Zanim posuniemy się dalej dzisiejszego poranka, chcę być pewny, że ostatecznie zrozumieliśmy i zaakceptowaliśmy to, czym jest Usprawiedliwienie i Poświęcenie. Usprawiedliwienie jest na podstawie Wiary, dlatego jest to przez objawienie. A kiedy jest tylko Jeden Pan i Jedna Wiara, wtedy usprawiedliwienie przychodzi przez przyjęcie objawienia tego Jednego Pana. Dlatego usprawiedliwienie przychodzi przez objawienie Jezusa Chrystusa. A następnie jeśli objawienie jest darem, czymś, co zostało ci objawione, wtedy poświęcenie jest również darem, a jeżeli ono jest darem, wtedy nie jest czymś, co ty czynisz, to znaczy jak zachowujesz się względem Boga, lecz to jest po prostu odsunięcie się od każdego wpływu, który odciąga cię od Jego Słowa. Ponieważ brat Branham powiedział, że największym Darem jest usunąć siebie z drogi. Więc poświęcenie, które przychodzi i wynika z usprawiedliwienia, jest większym darem dla nas niż usprawiedliwienie, ponieważ jest to odsunięcie ciała, aby Bóg mógł przyjść i przebywać w twoim ciele przez chrzest Duchem Świętym. Poświęcenie jest zważanie na Słowo, a jak wiemy, Usprawiedliwienie utorowało drogę dla poświęcenia, a poświęcenie utorowało drogę dla chrztu Duchem Świętym, a chrzest Duchem Świętym toruje drogę dla Samego Ducha Świętego, aby zstąpił pomiędzy nas. Gdyby usprawiedliwienie utorowało drogę dla poświęcenia, wtedy poświęcenie byłoby niemożliwe bez objawionego Słowa. Bowiem usprawiedliwienie przychodzi przez wiarę, która jest objawieniem.

To właśnie powiedział apostoł Paweł w **Rzymian 3:20** *Dlatego z uczynków zakonu nie będzie usprawiedliwiony przed nim żaden człowiek, gdyż przez zakon jest poznanie grzechu.*

I znowu w **Rzymian 5:1** *Usprawiedliwieni tedy z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, 2 Dzięki któremu też mamy dostęp przez wiarę (przez objawienie) do tej łaski, w której stoimy, i chlubimy się nadzieją chwały Bożej. (To jest przyjęcie Bożego nastawienia myśli) 3 A nie tylko to, chlubimy się też z ucisków, wiedząc, że ucisk wywołuje cierpliwość, 4 A cierpliwość doświadczenie, doświadczenie zaś nadzieję; 5 A nadzieja nie zawodzi, bo miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który nam jest dany.*

W **Rzymian 2:25-29** Paweł powiedział nam, że obrzezka twego serca jest oddzielenie się od świata, a nie przyniesie ci niczego, jeżeli jesteś naruszcicielem tego Poselstwa. On powiedział te sprawy, żebyś je wykonał, by Bóg przyniósł tobie jakąś korzyść, jeżeli trzymasz się Poselstwa: ale jeżeli zaczniesz naruszać to Poselstwo, wtedy twoja obrzezka stała się nieobrzezka (albo twoje oddzielenie się od rzeczy tego świata nie jest w ogóle policzone zaliczone jako oddzielenie). W wierszu 28 on

kontynuuje mówiąc: *28 Albowiem nie ten jest Żydem, który jest nim na zewnątrz, i nie to jest obrzezanie, które jest widoczne na ciele, 29 Ale ten jest Żydem (prawdziwym wierzącym w Poselstwo), który jest nim wewnątrz, i to jest obrzezanie, które jest obrzezaniem serca, w duchu, a nie według litery; taki ma chwałę nie u ludzi, lecz u Boga.*

Więc to, na co patrzymy się tutaj, jest nieważne – co czynisz słowem lub uczynkiem – jeżeli to nie wypływa z serca, wtedy to nie jest prawdziwe i dlatego to nie jest przyjemne Bogu. A w rzeczywistości to będzie to przeciwko ciębie, jakbyś czynił coś odwrotnie.

Może wtedy powiecie, jaki z tego pożytek? Jaką korzyść przyniesie to, kiedy pracujesz twardo i jest chrześcijaninem bojącym się Boga, jeżeli to nie przyniesie żadnej zasługi? A jeśli to przychodzi do twych myśli, jest tak z powodu tego, iż jesteś ludzką istotą. Gdybyśmy otworzyli nasze Biblie w następnym rozdziale listu do Rzymian, zobaczymy, że Paweł zwraca się do tego samego rodzaju myślenia.

Zwróćcie uwagę na jego słowa, kiedy on kontynuuje, patrząc na tę myśl w *Rzymian 3:1 Czymże więc góruje Żyd? Albo co za pożytek jest z obrzezania?* I zaczyna odpowiadać na to pytanie w wierszu *2 Wielki pod każdym względem. Przede wszystkim ten, że im zostały powierzone wyroczenie Boże.*

Mówiąc w inny sposób, Paweł zaczyna mówić: hej! W tym jest zawarta ogromna wartość, ponieważ mimo wszystko, wam jako wierzącym zostało powierzone Słowo Boże. A Bóg nie czyni czegoś bez powodu. I nie czyni tego tylko dla kogoś. Tylko Samym Wybranym On otwarcie objawia Siebie i Swoją plan. A myśląc w ten sposób, Paweł mówi nam, że jest coś szczególnego w stosunku pomiędzy Bogiem a Jego Wybranymi, ponieważ On nie pokazuje albo objawia Swojego Słowa byle komu.

Zauważcie, jak dotąd Paweł wszystko zabrał z waszych rąk, a umieścił to do rąk Bożych. Paweł kontynuuje szereg zapytań tutaj i zadaje pytanie... *3 Bo co z tego, że niektórzy nie uwierzyli* lub nie mieli wiary, albo nie potrafili praktycznie zastosować wiary? *Czyż niewierność ich zniweczy wierność Bożą?* Czy może to ktoś wykonać, zmienić sposób, w jaki Bóg jest wierny? Czy może ktoś zmienić wierność Bożą względem Jego własnego Słowa? Lub czy cokolwiek masz z tym wspólnego, że Bóg dotrzymuje Swoje Słowo? Następnie on odpowiada: *4 Z pewnością nie! Wszak Bóg jest wierny, a każdy człowiek jest kłamcą, jak napisano: Abyś się okazał sprawiedliwym w słowach swoich I zwyciężył, gdy będziesz sądzony. 5 Jeśli bowiem nasza nieprawość albo czy mamy powiedzieć, nasza nieprawość, która jest naszym niewłaściwym zrozumieniem albo złym sposobem myślenia, gdyby mogła tylko uwydatniać sprawiedliwość Bożą, to cóż powiemy? Czyż Bóg jest niesprawiedliwy, gdy gniew wywiera?* Potem Paweł mówi: *Po ludzku mówię. 6 Z pewnością nie! Bo jak Bóg ma sądzić ten świat? (ang. Z pewnością Bóg nie byłby niesprawiedliwy w swojej sprawiedliwości.)* Albo mówiąc w inny sposób, gdyby Boża najwyższa sprawiedliwość była zależna od tego, co czynilibyśmy, wtedy jak moglibyśmy oczekiwać na sprawiedliwy sąd wszystkich ludzi. Bóg nie jest taki jak inni sędziowie, On nie polega

na minionych prawach sądzenia, ani też Jego wyroki nie zmieniają się od czasu do czasu, bo On jest tym samym i nie zmienia się. Czy wyobrażacie sobie sprawiedliwego sędziego, który sędzi jednego człowieka na podstawie jednego kodeksu karnego, a drugiego na podstawie innego kodeksu karnego?

To jest jak w obecnej administracji i kongresie. Oni chcą uchwalić ustawę, dotyczącą państwowej służby zdrowotnej, która czyniła wyjątki dla pewnych grup, a powinna traktować i zajmować się wszystkimi ludźmi jednakowo.

Więc jak Paweł powiedział: *Z pewnością Bóg nie byłby niesprawiedliwy w swojej sprawiedliwości.)* Gdyby Bóg był takim, wtedy jak moglibyśmy wiedzieć, na podstawie jakich przepisów On będzie nas sędzić. Potem Paweł kontynuuje w wierszu *7 Jeśli przez moje kłamstwo prawda Boża tym bardziej przyczynia się do chwały jego, to dlaczego jeszcze i ja miałbym być sądzony jako grzesznik? 8 I czyż jest tak, jak nas spotwarzają i jak niektórzy powiadają, że my mówimy: Czyńmy złe, aby przyszło dobre? Potępienie takich jest sprawiedliwe. 9 Cóż więc? Przewyższamy ich? Wcale nie! Albowiem już przedtem obwiniliśmy Żydów i Greków o to, że wszyscy są pod wpływem grzechu, 10 Jak napisano: Nie ma ani jednego sprawiedliwego, 11 Nie masz, kto by rozumiał, nie masz, kto by szukał Boga; 12 Wszyscy zboczyli, razem stali się nieużytecznymi, nie masz, kto by czynił dobrze, nie masz ani jednego. 13 Grobem otwartym jest ich gardło, językami swoimi knują zdradę, jad żmij pod ich wargami; 14 Usta ich są pełne przekleństwa i gorzkości; 15 Nogi ich są skore do rozlewu krwi,*

O, rety!!! W jakim stanie jest człowiek. Nie tylko niewierzący, ale każdy człowiek został ukształtowany w nieprawości i przychodzi na świat, mówiąc kłamstwo. W wierszu *16* Paweł mówi nam: *Spustoszenie i nędza jest na ich drogach, 17 A drogi pokoju nie poznali.* Nie posiadają żadnego przeżycia pokoju i dlatego nie mają pojęcia o nim. *18 Nie ma bojaźni Bożej przed ich oczami. 19 A wiemy, że cokolwiek zakon mówi, mówi do tych, którzy są pod wpływem zakonu, aby wszelkie usta były zamknięte i aby świat cały podlegał sądowi Bożemu. 20 Dlatego z uczynków zakonu nie będzie usprawiedliwiony przed nim żaden człowiek....* Nie będzie sądzony i uniewinniony, aby być przyjemnym w Jego oczach przez proste przestrzeganie zadań zapisanych w zasadach „Sprawowanie się, regulamin i nauczanie w Kościele”. Bowiem prawdziwą funkcją tych zasad jest to, aby ludzie rozpoznali i byli świadomi Bożej Świętej Obecności nie tylko przez samo postrzeganie, ale przez prawdziwe zaznajomienie się z Jego Bożą Naturą, która przyprowadzi człowieka do prawdziwej pokuty i świętego charakteru.

Ok. Teraz czytamy *21 Ale teraz niezależnie od zakonu objawiona została sprawiedliwość Boża (i zmanifestowana niezależnie i całkiem nie na podstawie przestrzegania „Sprawowanie się, regulamin i nauczanie w Kościele”), o której świadczą zakon i prorocy, 22 I to sprawiedliwość Boża przez wiarę w Jezusa Chrystusa, (która jest dana i obmyślana) dla wszystkich wierzących. Nie ma bowiem różnicy,* A nie możesz wierzyć, dopóki nie zostałeś przeznaczony do tego, aby uwierzyć.

To właśnie znajdujemy w **Dz. Ap. 13:48** *Poganie słysząc to, radowali się i wielbili Słowo Pańskie, a wszyscy ci, którzy byli przeznaczeni do życia wiecznego, uwierzyli.*

W **Rzymian 3:23** Paweł mówi nam, że *wszyscy zgrzeszyli* i wszystkim *brak im chwały Bożej*, Przypomnijcie sobie, że słowo „Chwała” było przetłumaczone z greckiego Doxa, które jest samą esencją Bożego myślenia: Jego opinii, jego wartości i jego oceny, a Paweł mówi nam, iż żaden człowiek nie może pojąć ich, żaden człowiek nie myślał Bożymi myślami, ani jego opinie i wartości nie były właściwe. Więc w wierszu **24** Paweł mówi nam: *I są usprawiedliwieni darmo, z łaski jego, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie*, a w wierszu **25** Paweł mówi nam, że *Którego Bóg ustanowił jako ofiarę przebłagalną przez krew jego, skuteczną przez wiarę*, (mówiąc w inny sposób, on stał się Przebłagalnią dla nas, a nasza wiara w krew Syna Jego jest tym, co usuwa nasze plamy grzechu.) *a Bóg ustanowił Go i przykazał, że powinniśmy przychodzić przez samą wiarę* (a wiemy, że wiara jest objawieniem, czymś co zostało objawione nam, a my musimy przychodzić w ten sposób) *dla okazania sprawiedliwości swojej przez to, że w cierpliwości Bożej pobłażliwie odniósł się do przedtem popełnionych grzechów*, (dokładnie to brat Branham mówił w akapicie 144, on powiedział: **Nie mówcie: „Otóż, ja zawiodłem”.**)

Jak możesz zawieść, kiedy zostałeś przeznaczony do chwały, predestynowany do adopcji przez Jezusa Chrystusa i przeznaczony do tego, aby być przypodobanym do obrazu pierworodnego syna? W wierszu **26** Paweł kontynuuje mówiąc *Dla okazania sprawiedliwości swojej w terażniejszym czasie, aby On sam był sprawiedliwym i usprawiedliwiającym tego, który wierzy* (prawdziwe objawienie) *w Jezusa. 27 Gdzież więc chluba twoja? Wykluczona! Przez jaki zakon? Uczynków? Bynajmniej, lecz przez zakon wiary*. Mówiąc inaczej, gdyby to było na podstawie tego, co czynisz, wtedy mógłbyś chlubić się, skoro jednak Bóg zabrał wszystkie możliwe dostępy do chlubienia się, On opiera usprawiedliwienie na Wierze, która jest darem, tym, którym On dał nam.

28 Uważamy bowiem, że człowiek bywa usprawiedliwiony i jest prawy i uważany za sprawiedliwego *przez wiarę, niezależnie od uczynków zakonu, dlatego przestrzeganie zakonu nie ma nic wspólnego z usprawiedliwieniem. 29 Czy Bóg jest Bogiem tylko Żydów? Czy nie pogan także? Tak jest, i pogan, 30 Albowiem jeden jest Bóg, który usprawiedliwi obrzezanych na podstawie wiary, a nieobrzezanych przez wiarę*. A ta Wiara jest Wiara Syna Bożego, Jego Wiara. *31 Czy więc zakon unieważniamy przez wiarę? Czy go obalamy, unieważniamy? Wręcz przeciwnie, zakon utwierdzamy*. (potwierdzamy i cenimy sobie wysoko przykazania Boże).

Dlaczego? Ponieważ to jest życiem dla nas... To jest naszym Życiem. *Gdy się Chrystus, który jest życiem naszym, okaże, wtedy się i wy okazecie razem z nim w chwale*. w Doxa, w tym samych wartościach, w tych samych opiniach, i w tej samej ocenie. Zatem *niechaj zmysł, który był w Chrystusie, jest w was*.

Oto, czego Paweł naucza nas w 3. rozdziale listu do Rzymian, a mianowicie mówi nam, że Bóg ustanowił **zasady, które musimy przestrzegać, (1) zasady**

zachowania i (2) zasady porządku i (3) zasady nauki. Ale On także mówi nam, że te zasady i nasze przestrzeganie zasad nie ma nic wspólnego z naszym zbawieniem, ani też z tym, że jesteśmy darmo usprawiedliwieni i przyjęci jako niewinni, potwierdzeni, że jesteśmy prawi. Mówiąc w inny sposób, Paweł mówi nam, że sprawiedliwość przychodzi tylko jedną drogą, a to jest darmowy Dar od Boga dla nas, i przychodzi przez Wiarę, a sama Wiara jest jedynym dostępem do tego darmowego daru.

Wiemy, że Wiara jest Objawieniem, i dlatego On mówi nam, że to musi być to samo objawienie, które miał Jezus, bo w **Galacjan 2:20** on mówi: *Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele, jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie.*

Jak może człowiek być i ukrzyżowany i żyć, ponieważ on mówi naprawdę; z Chrystusem jestem ukrzyżowany, a brat Branham czyni nam to bardzo jasne, kiedy mówi, iż: *kiedy Jezus był ukrzyżowany, by byliśmy z Nim, i poszliśmy z Nim na krzyż, bo byliśmy w Nim, i powstałiśmy z nim trzeciego dnia...*

Większość wierzących rozumie, że Życie jest we krwi? A nawet nauka udowadnia, że Życie jest we krwi. Więc jeśli ty i ja musieliśmy mieć to samo życie, które było w Jezusie, ono musiało pochodzić z tej samej krwi, która krążyła w jego żyłach, prawda?

Więc jak przyjęliśmy krew? W kazaniu **Przyszły Dom** brat Branham powiedział, że kiedy Jezus umarł na krzyżu, gdy przebili jego bok, Jego krew wypływała z otwartej rany i poląła się po ziemi.

Nasze nasienie było od początku w ziemi, Bóg umieścił je tam. To jest **1 Mojżeszowa 1:11-12, 2:5 i Psalm 1:3**, a kiedy ta krew była przelana na ziemię, nie tylko odkupiła ziemię, ale też nasienie życia, które było w ziemi. A Jego krew nie tylko zapłaciła cenę i odkupiła, to co słusznie należało do Niego, ale również ożywiła to nasienie, które było w ziemi, łącząc Swoją własną krew z tym nasieniem i dając mu Życie, to samo Życie, które było w Nim, które pochodziło od Ojca.

Ew. Jana 5:26 *Jak bowiem Ojciec ma żywot sam w sobie, tak dał i Synowi, by miał żywot sam w sobie.*

Więc jeżeli przyjęliśmy Jego Życie, to samo życie, które było w Ojcu, jeżeli przyjęliśmy to Życie przez Krew Jego Syna, wtedy na swój sposób bylibyśmy klonowanymi obrazami Jego syna.

PRZYSZŁY DOM 64-0802 ak. 108 *Otóż aby odkupić świat, Bóg używa tej samej metody, co w odkupieniu pojedynczej osoby. On ochrzcił go wodą po zepsuciu, jakie nastąpiło przed potopem. Potem wylał nań swoją krew, aby go uświęcić i zażądać na własność dla siebie. On należy do Niego. Szatan usiłował to odwrócić mówiąc: „To wszystko ci dam”.*

109 „Nie. Absolutnie. Ja go odkupię. Niech to będzie na świadectwo” - odpowiedział. On został podwyższony na znak, że On go kupił. On go nabył na własność. Ale teraz on musi przejść przez chrzest ogniowy, być ochrzczony świętym ogniem od Boga, który oczyści ziemię i niebiosą wokół niej. Ona została kupiona, aby odkupieni mogli żyć na niej, żyć w pokoju.

281 Spójrzcie, wy jesteście częścią tego terenu. Czy tak? Kiedy On was odkupił, odkupił też tak samo i ziemię, znajdujecie się więc ponownie razem. O, czyż może to być jeszcze wyraźniejsze? Rozumiecie? Musieliście zostać odkupieni, ponieważ stanowicie tego częśćkę. A jeśli ta krew nie skropiła was jeszcze, to nie jesteście odkupieni, nie jesteście powołani. Potem On oczyszcza to, tak samo jak przez ogień. Nawet jeśli skropiła was krew, konieczne jest oczyszczenie ogniem, abyście mogli stać się mieszkaniem Bożym. Tak jest.

282 Bóg zajął już to mieszkanie. Potencjalnie Królestwo Boże znajduje się już na ziemi, w sercach Jego świętych. Są Jego atrybutami, o których On myślał na początku. Teraz Jego atrybuty zostały odkupione. Na co On jeszcze czeka? Na odkupienie ziemi, aby umieścić na niej swoje atrybuty i przez to zrealizować dokładnie swój predestynowany plan. Czy to pojmujecie?

290 Bóg i Jego stworzenie, a te Jego stworzenia odkupione Jego własną krwią. Oczyszczone w Jego własnym procesie oczyszczenia, w Jego procesie zabijającym zarazki, zabijającym grzech!

291 Podobnie jak przy sterylizacji różnych rzeczy. Najlepszym sposobem sterylizacji jest przeprowadzenie przez ogień. Można wziąć jakiś przedmiot, prać w mydlinach i czyścić różnego rodzaju odczynnikami chemicznymi, ale on ciągle nie będzie całkiem sterylny. Ale przepuście to tylko przez ogień!

292 Kiedy tylko ten święty ogień od Boga ze swoimi odczynnikami dokona sterylizacji tej ziemi! On podniósł swoją oblubienicę, aby mogła wejść z Nim do nieba, podczas gdy to się będzie działo, a potem ona powróci tu na ziemię, na nowe niebo i nową ziemię.

312 Jan w Objawieniu powiedział: Widziałem święte miasto, nowe Jeruzalem, zstępujące z nieba, przygotowane jak ozdobiona oblubienica dla męża swego. - I gdzie ono zostało usadowione? Dokładnie tam, gdzie poprzednio, na ziemi.

313 Jezus był częścią tej ziemi, a Duch Święty zstąpił na Niego (czy nie tak?) i pozostał na Nim na wieki. On nigdy nie może Go opuścić. On zawsze tam będzie. On i Bóg są jedno. Zawsze musi tak pozostać.

314 Jan widział więc to święte miasto, **Nowe Jeruzalem, zstępujące jak kometa albo jak gołębica, zstępująca z nieba i osiadająca na całej odkupionej ziemi**, (aby uczynić co?) aby wyrazić każdy atrybut, dla którego ziemia została stworzona. Każdego człowieka, który był reprezentowany w wieczności, i każdą kobietę, odkupioną już wtedy. Ziemia została oczyszczona i przepalona ogniem.

315 Jezus przechodził przez ostre pokuszenia przez czterdzieści dni na pustyni. Zauważcie, że potem On był gotowy na wypełnianie swojego posłannictwa.

316 Pomyślcie o Duchu świętym, zstępującym na tę ziemię, na Jezusa, i o tej świętej krwi! Uważajcie. Mam nadzieję, że nie jest to dla was zbyt głębokie. O, czy widzicie to?

357 Patrzcie, te ręce zbudowały to dla Jego umiłowanej oblubienicy. On uczynił to z czułej miłości do swojej oblubienicy.

358 Przypomnijcie sobie, że Duch święty zstąpił na Jezusa, który był częścią tej ziemi. Dlaczego? Boży zarodek, Boże życie zostało złożone w łonie kobiety, (czy tak?) czyli na ziemi. W porządku. A potem to życie z Boga wstąpiło tam, tak iż On był "początkiem stworzenia Bożego". Rozumiecie? Później zaś ta Boża krew, która pochodziła z tego zarodka, została przelana na Golgocie, spłynęła kroplami z powrotem na ziemię. W jakim celu? Aby ziemię odkupić. Tak więc ona została usprawiedliwiona, została uświęcona, powołana i odzyskana, teraz zaś ma otrzymać swój chrzest ogniem i zostać oczyszczona dla Jezusa i Jego oblubienicy.

359 A wy jesteście tymi następnymi częstkami, wydobytymi z tej ziemi. Wasze ciała są częścią tej ziemi. Wasze dusze są częstkami Boga, Jego atrybutami, które ujawniły się tu na ziemi w ciele. To ciało ma zostać odkupione.

360 Otóż dusza zostaje odkupiona, ponieważ znajdowała się w grzechu. Dlatego Bóg zstępuje i poprzez proces usprawiedliwienia, uświęcenia i chrztu Duchem świętym dokonuje odkupienia waszej duszy.

361 A ponieważ wy jesteście częstką tej ziemi, zostajecie przez nią także odkupieni. Wy znajdujecie się teraz w tym procesie i on się kontynuuje.

Więc jeżeli mówimy o odkupieniu, wtedy to znaczy przywrócić lub odkupić. Oznacza to ponownie kupić przez prawowitego właściciela. A wiemy, że nasz rodowód biegnie z powrotem do Boga.

Dlatego Jan powiedział **1 Jana 3:2** *Umilowani, teraz dziećmi Bożymi jesteśmy, ale jeszcze się nie objawiło, czym będziemy. Lecz wiemy, że gdy się objawi, będziemy do niego podobni, gdyż ujrzymy go takim, jakim jest.*

A ponownie w **Galacjan 4:6** czytamy: *A ponieważ jesteście synami, przeto Bóg zesłał Ducha Syna swego do serc waszych, wołającego: Abba, Ojcze!* Zwróćcie uwagę, bo jesteście synami. To znaczy, że już jesteście, bo jesteście tym, czym jesteście, Bóg wykonuje coś, a mianowicie to, co On obiecał, iż zesła na każdego syna tego samego ducha, którego On dał Swemu Synowi, aby mógł wyprowadzić nas z tego samego, z czego wyprowadził Swego Syna.

Powinniśmy być bardzo wdzięczni za to, że wiemy, iż nie tylko jesteśmy synami, ale że możemy także śledzić nasze pochodzenie, aż do Boga na początek. Bo wiemy, że ta zdolność poznać nasz rodowód wywodzi się sprzed założenia świata, kiedy byliśmy w

Nim. Nie na podstawie fizycznego historycznego zapisu, jak oni to czynili w czasach Jezusa, Syna Boga, którego rodowód można było śledzić – cały jego rodowód czas aż do Adama. Ale wiemy, że jesteśmy synami, ponieważ On posłał Ducha Syna do naszych serc, przez którego wołamy: Abba Ojciec.

Wiemy zgodnie **1. Mojżeszową 1:11**, że *każde nasienie zrodzi według swego rodzaju*, a wiemy, kim jesteśmy, ponieważ odpowiedzieliśmy na to światło i zmanifestowaliśmy jego cechy charakterystyczne Wiary w Boże Słowo, jak czynił Jezus przed nami. Jak powiedział Paweł: *Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie.*

To jest istotne, iż wiemy, że nasz rodowód wywodzi się z Boga. Jest nam dana zdolność, aby śledzić nasz rodowód aż do Samego Boga. A to jest związane z Nasieniem, a w rzeczywistości Nasienie jest jedną z najważniejszych nauk, których nauczał nas William Branham. Ponieważ mimo wszystko, poza Bóstwem, najważniejsze jest Nasienie, bo jeżeli nie pochodzisz z Boga, wtedy nie masz reprezentacji w Nim.

I dlatego, gdybyśmy nie byli w Nim, zanim powstał świat, wtedy nie byłibyśmy częścią Niego, kiedy się zakończy. Jak brat Branham powiedział: „Gdyby nie było reprezentacji w niebie, nie mielibyście reprezentacji tutaj na ziemi.” A czytamy o tym i w **Efezjan 1:3-5**, i **Rzymian 8**.

Bóg dał nam tę zdolność, abyśmy śledzili nasz rodowód aż do Ojca. Zauważcie, że w **1. Mojżeszowej 1:11**: *Potem rzekł Bóg: Niech się zazieleni ziemia zieloną trawą, wydającą nasienie i drzewem owocowym, rodzącym według rodzaju swego owoc, w którym jest jego nasienie na ziemi! I tak się stało.*

Więc widzimy tutaj, że istnieje prawo reprodukcji, które Bóg dał, aby kierować naturą każdej formy życia, a On powiedział: *„każde nasienie musi zrodzić według swego rodzaju lub natury.”* Dlatego widzimy, że prawo reprodukcji nie może być modyfikowane, a jeżeli chcemy poznać nasz rodowód, wtedy musimy spojrzeć na oryginalne nasienie i jakie atrybuty pokazujemy, a potem szukamy oryginalnego nasienia, aby zobaczyć, jakie atrybuty ono przedstawia, a następnie poznamy, do jakiego rodowodu należymy. Ponieważ całe Życie wywodzi się z jednego albo drugiego rodzaju nasienia, a każde życie jest poznane przez jego naturę.

Módlmy się teraz...